

ת"פ 22646/08/13 - מדינת ישראל נגד שטרין בנימין - ההליכים מותלים, סרגיי רוזנפלד, יוסף מויאל, ראובן רבינוביץ - ההליכים מותלים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22646-08-13 מדינת ישראל נ' בנימין ואח'

בפני	כב' השופטת דנה כהן-לקח
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. שטרין בנימין - ההליכים מותלים 2. סרגיי רוזנפלד 3. יוסף מויאל 4. ראובן רבינוביץ - ההליכים מותלים

החלטה

1. זו היא בקשתו של בא-כוח הנאשם 3 לביטול כתב-האישום מחמת פגם או פסול בכתב-האישום, אכיפה בררנית והגנה מן הצדק. הבקשה מושתתת על מספר טעמים עיקריים: ראשית, טענה בדבר העדר אישור שפיטה טרם הגשת כתב-האישום. שנית, טענות הנאשמים בדבר אלימות משטרתית פסולה שהופעלה כנגדם, כאשר תיק החקירה במח"ש נסגר בלא שהשוטרים נחקרו על כך. ושלישית, טענות הנוגעות להתליית ההליכים כנגד שניים מהנאשמים שהועמדו לדין יחדיו, וזאת עקב אי איתורם. לאחר שבחנתי את בקשת הסנגור ואת תגובת המאשימה, על מכלול החומר שצורף לכל אחת מהן, באתי למסקנה כי לעת הזאת דין בקשת הסנגור להידחות.

2. האירוע נשוא כתב-האישום התרחש ביום 21.3.2011. מעיון בתגובת המאשימה ובנספחים שצורפו לה עולה כי תשעה ימים לאחר האירוע, ביום 30.3.2011, נשלחו לנאשמים מכתבים שהזמינו אותם להגיש תלונות מפורטות כנגד השוטרים במח"ש בתוך 30 ימים. למיטב הבנתי, תלונות מפורטות כאמור לא הוגשו. ביום 21.5.2013 קיבלה המאשימה אישור ממח"ש כי תיק החקירה כנגד השוטרים (שמספרו 2031/11) נסגר "**בשל זניחת התלונה**". כתב-האישום כנגד הנאשמים הוגש ביום 31.7.2013, קרי- **לאחר** קבלת האישור האמור ממח"ש.

מאוחר יותר, בינואר 2014, הוגשה על-ידי מי מהנאשמים בקשה לפתיחה מחדש של התיק במח"ש. בקשה זו הוגשה **לאחר** שכתב-האישום בהליך שבכותרת כבר הוגש. מח"ש הודיעה לנאשמים במכתב מיום 24.2.2014 כי לאחר שהעניין נבחן, הוחלט כי "**נסיבות העניין אינן מצדיקות פתיחה בחקירה פלילית...בין היתר לאור חלוף הזמן שעבר בין מועד האירוע נשוא התלונה, לבין מועד הגשת התלונה, בהעדר הסבר סביר לכך**". למיטב ידיעתי, לא הוגש ערר על אותה החלטה. מכל מקום, במכתב שנשלח ממח"ש לפרקליטות מספר ימים לאחר מכן, ביום 3.3.2014,

צוין כי התיק נגנז ללא חקירה "מאין עניין לציבור". בהתייחס לכך, הבהירה המאשימה בתגובתה בכתב כי עילת הסגירה של העדר עניין לציבור, התייחסה לבקשה לפתיחה מחדש של תיק מח"ש (זאת, להבדיל מתיק החקירה המקורי שנפתח בשנת 2011 בסמוך לאחר האירוע נשוא כתב-האישום, ונסגר בשעתו בנימוק של "זניחת התלונה"). בהקשר זה אעיר כי הביטוי "אין עניין לציבור" אינו מיטבי, שהרי קיים עניין ציבורי ממשי בבירור תלונות של אזרחים בגין אלימות פסולה מצד שוטרים, אם זו הופעלה כנגדם. עם זאת, מעיון במכתבה של מח"ש מיום 24.2.2014 שהוזכר לעיל, עולה בבירור כי במישור המהותי, הטעם העיקרי לדחיית הבקשה מינואר 2014 לפתיחה מחדשת של תיק מח"ש, היה נעוץ בחלוף הזמן מאז האירוע (מה-גם שבאותו שלב, כתב-האישום כנגד הנאשמים כבר הוגש, וספק אם במצב כזה היה מקום לניהול שני הליכים במקביל - זה במח"ש וזה בבית-המשפט).

בהתחשב במכלול הנסיבות שפורטו, אני סבורה כי לא הוכח פגם חמור בהגשת כתב-האישום או בהתנהלות הרשויות, באופן היכול להצדיק צעד חריג של ביטול כתב-האישום. ניתן להפנות בהקשר זה לדבריו של בית-המשפט המחוזי בירושלים, שנאמרו בפרשה אחרת אולם תקפים גם לנסיבותיו של המקרה דנן: "משנמנעו המשיבים [הנאשמים] להתייצב למסירת תלונה במח"ש, תהא הסיבה לכך אשר תהא, ומשנמצא על-ידי מח"ש כי בנסיבות העניין, על יסוד החומר שהיה מונח לפניה, אין מקום להמשיך בבירור אחר, נפתחה הדרך לנקיטה בהליך פלילי נגד המשיבים [הנאשמים]. משהוחל במסלול זה, היה מקום לקיים את בחינת העובדות באירוע גופו במסגרתו, תוך שמירה על האפשרות לשוב להליך במח"ש אם יהיה צורך בכך לאחר שיתבררו נסיבות העניין" (ראו: ע"פ (י-ם) 35419-05-11 מדינת ישראל נ' טל (11.10.2011); ההדגשה אינה במקור-ד.כ.ל).

למען הסר ספק, אבהיר כי טענות ההגנה בדבר אלימות משטרתית פסולה שלפי הנטען הופעלה כנגד הנאשמים, מחייבת בירור עובדתי. מטבע הדברים, לא אוכל להכריע בטענות אלה כעת נוכח השלב המקדמי בו מצוי ההליך. טענות אלה שמורות להגנה והיא תוכל להעלותן בשלב הסיכומים, אם וככל שיימצא ביסוס ראייתי לכך במהלך ניהול המשפט.

3. אשר לטענות הסנגור הנוגעות להתליית ההליכים בעניינם של נאשמים 1 ו-4 - המאשימה פירטה את המאמצים שעשתה לצורך איתור שני הנאשמים האמורים בתגובתיה בכתב מיום 18.5.2014 ומיום 12.6.2014 (פסקאות 2-3). נרשמת בזאת התחייבות המאשימה בתגובתה בכתב להוסיף ולפעול ככל הניתן לצורך איתור שני הנאשמים הנ"ל כדי לחדש את ההליכים בעניינם. בשלב זה, אין בידי לקבוע כי התליית ההליכים כנגד שניים מן הנאשמים עקב אי איתורם, פוגעת באופן ממשי בהגנת שני הנאשמים הנותרים שההליך בעניינם מוסיף להתנהל. לפיכך, לעת הזאת, טענת הסנגור בעניין זה נדחית אף היא.

בהסכמת הצדדים כפי שעוגנה בהחלטה מיום 30.4.2014 (פיסקה 5), החלטה זו ניתנת בהעדר הצדדים. **המזכירות תמציא החלטה זו למאשימה ולשני הסנגורים.**

לדין שנקבע בנוכחות הצדדים, יבואו הסנגורים ערוכים למתן תשובה ולדין לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, בהעדר הצדדים.